

Spøkelsehuset

- Hvorfor er du så redd så en stemme?

JA

Jeg våknet opp og begynte å ta skritt til kjøkkenet mens jeg lukket den gode lukten av mor lage frokost. Nemlig i dag skulle jeg gå med klassen min på tur i skogen. Jeg hadde kledd på meg klar.

Etter en stund hadde jeg kommet til skolen.

- Hva står til, sa [M1] bestevennen min.

- Bra, viste jeg.

- Gleder du deg til turen, spurk [M1] mens han klodde seg på håret.

- Ja, sa jeg.

Vi hørte læreren si still opp to og to.

Jeg og [M1] gikk i rekke for å stå.

Etter en stund hadde vi snart hadde kommet til skogen. Så vi en skummelt og digert hus foran oss. Jeg og [M1] stoppet mens de andre begynte å gå.

- Skal vi gå inn, hvisket [M1].

- Nei jeg vil ikke, svarte jeg.

- Ikke vær redd men kom igjen så går vi inn, sa [M1] bestemt, mens jeg så det onde smilet hans.

- OK sa jeg irriteret.

Vi ringte på ringeklokka men ingen kom da døra var åpent så vi begynte og gå inn i huset. Vi begynte og nærme oss inn da vi så en gyle og en kiste.

Handwritten
AL

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

[M1] / sa at det sikkert bodde her hekser og vampyrer og spøkelseser.

Jeg følte meg kvalm inn i meg og jeg begynte å bli rød som en tomat. Jeg var livredd da jeg plutselig hørte lyder som sa "svash svash" vi hadde ikke tenkt å snu tilbake men vi gikk videre. Vi sa noen komme til oss det var ikke et menneske. Men stemmen sa Rrrrrr. Så kunne vi se at det var skjelett. Vi nærmet oss videre i den lange mørke tunnelen som var full av grønn guge på gulvet. Vi kunne ikke se spor av mennesker. Jeg kom til et sted hvor det gikk ingen vei.

- Jeg er livredd jeg vil snu tilbake, huisket jeg. Men når jeg så meg rundt kunne jeg ikke se [M1] / Han var borte jeg gikk tilbake for å se om [M1] / var bak. Men jeg kunne ikke se han, jeg hadde begynt å bli mere redd på vår sekundsom gikk

- Hvor er du [M1] /, sa jeg sakte men jeg fikk ingen svar etter det.

Før jeg hørte en stemme si "bo" det var [M1] /
 + Neste gang ikke skrem meg slik, sa jeg.

- OK, sa [M1]

[M1] / fortalte at han begynte å studere på det grønne gugen i tunnelen.

200

Martin is a very young man, only 18 years old, who is very intelligent and very kind. He is very interested in science and technology, and he is very good at his studies. He is also very active in sports, and he is a member of the school sports team. He is very popular among his friends and teachers, and he is very respected in his community. He is a very good person, and he is a very good example for everyone.

Plutselig hørte både jeg og [M1] lyder som
sa 'swash swash' igjen. Lyden begynte å
bli høyere og høyere etter hver minutt
som gikk. Jeg og [M1] løp ned tilbake
til der vi hadde begynt og gikk ut.
Jeg og [M1] kunne rolig pukke.
Vi løp som lynet sa fort vi kunne ^{hjem} forde vi
turte ikke gå tilbake til de andre klassen
vi visste veien til skogen. Men vi hadde
blitt så redde etter det som hadde
skedd. Vi tørte aldri gå nærheten tilbake
til huset.